

Objawienie Jana

Rozdział 13

1. I widziałem bestyją wychodzącą z morza, mającą siedm głów i rogów dziesięć, a na rogach jej dziesięć koron, a na głowach jej imiona bluźnierstwa. 2. A bestia, którąm widział, podobna była rysowi, a nogi jej jako niedźwiedze, a gęba jej jako gęba lwowa. I dał jej smok moc swoją i władzę wielką. 3. A widziałem jedną z głów jej, jakoby na śmierć zabita, a rana śmierci jej uleczona jest. Dziwowała się wszytka ziemia za bestią. 4. I kłaniali się smokowi, który dał władzę bestyjej, i kłaniali się bestyjej, mówiąc: Któż podobny bestyjej? A kto z nią walczyć będzie mógł? 5. I dane są jej usta, mówiące wielkie rzeczy i bluźnierstwa, i dano jej moc czynić czterdzieści i dwa miesiąca. 6. I otworzyła usta swoje na bluźnierstwa przeciwko Bogu, aby bluźniła imię jego i przybytek jego, i te, którzy mieszkają na niebie. 7. I dano jej walkę czynić z Świętymi i zwyciężać je. I dano jej władzę nad wszelkim pokoleniem i ludem, i językiem, i narodem. 8. I kłaniali się jej wszyscy, którzy mieszkają na ziemi, których imiona nie są napisane w księgach żywota Baranka, który zabity jest, od założenia świata. 9. Jeśli kto ma ucho, niech słucha. 10. Kto w poimanie wiedzie, w poimanie pójdzie. Kto mieczem zabije, ma być mieczem zabity. Tu jest cierpliwość i wiara świętych. 11. I widziałem drugą bestyją występującą z ziemi. A miała dwa rogi podobne Barankowym i mówiła jako smok. 12. I używała wszytkiej władzej pirwszej bestyjej przed oczyma jej: i uczyniła, że ziemia i mieszkający na niej kłaniali się bestyjej pierwszej, której śmiertelna rana była uleczona. 13. I uczyniła cuda wielkie, że też i ogień uczyniła, aby zstąpił przed oczyma ludzi na ziemię. 14. I zwiodła mieszkające na ziemi dla znaków, które jej dano czynić przed oczyma bestyjej, mówiąc mieszkającym na ziemi, aby czynili obraz bestyjej, która ma ranę mieczową i ożyła. 15. I dano jej, aby dała ducha obrazowi bestyjej a żeby mówił obraz bestyjej, i czynił, aby którzy by kolwiek nie kłaniali się obrazowi bestyjej, pobici byli. 16. I uczyni, że wszyscy mali i wielcy, bogaci i ubodzy, i wolni, i niewolnicy mieli cechę na prawej ręce swojej abo na czelech swoich. 17. A iżby żaden nie mógł kupić ani sprzedać, jedno który ma cechę abo imię bestyjej, abo liczbę imienia jej. 18. Tu jest mądrość. Kto ma rozum, niech zrachuje liczbę bestyjej. Abowiem liczba jest człowieka, a liczba jego sześć set sześćdziesiąt i sześć.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.